

שפת אמת לפרשת קרח

שפת אמת ספר במדבר - פרשת קרח - שנת [תרל"ה]
 בפסוק המעט מכם כו' לכן אתה וכל עדתך כו'. אין מובן הלשון לכן מה טעם הוא לזה. אך כי מרע"ה הראה לו שטועה עצמו. כי אם הי' קרח רואה האמת שמדריגת הקדושה אשר יש לו אינו בא מכחו ועוצם ידו. רק מכלל ישראל אשר הקב"ה בחר בהם ונתן קדושה מיוחדת לכהן לוי וישראל לכל אחד כפי מדריגתו א"כ לא הי' מתקנא באהרן. אך כי נתגאה קרח שבמעשיו זכה לזה לכן לא האמין שיזכה אהרן בכח עצמו להיות כה"ג. וקרח אמר כל העדה כולם קדושים. ומרע"ה אמר אשר יבחר ה' הוא הקדוש. ושניהם אמת כי יש קדושה בכלל ובפרט והוא כלל הצריך לפרט כי בודאי ע"י הנבחר מהשי"ת נמשך קדושה לכל הכלל וכולם קדושים שקבלו הדיברות כו'. ובאמת קדושה זו בא ע"י מרע"ה כמ"ש וקדשתם היום ומחר. וקרח שכח מזה שעיקר הקדושה אשר לו נמשך רק ממשה רבינו ע"ה ואהרן כה"ג. וז"ש ויקח כו' שלקח לעצמו. וז"ש נפשע מקרית עוז שחלק עצמו מעיקר תוקף הכח אשר הי' לו רק מהם וחלק עליהם:

שפת אמת ספר במדבר - פרשת קרח - שנת [תרל"ט]
 בפסוק והיה האיש כו' מטוהו יפרח והשכותי כו' וצריך להבין למה יוסר בזה תלונות בני ישראל. והענין הוא להודיע לבנ"י כי לא מצד עבודת אהרן נבחר מכלל בנ"י. וכן הלויים אם כי היו צדיקים גדולים שזכו לזאת המעלה. אבל המעלה הזאת היא מתנה מאת המקום ב"ה באהבתו לבני ישראל הוכן כלי מובחר והוא אהרן משרת עליון והשי"ת שלח מלמעלה כלי זו וזה שמטוהו יפרח הוא סימן כי הוא כלי דבוק בשורשו ועושה פירות בדביקות וחבור שיש לו בביהמ"ק וממילא ע"י זה סרה קנאתם כיון

שהוא מצד מתנת עליון. כמ"ש ואהרן מה. וזה שרצה משה רבינו ע"ה לברר אצל בני לוי המעט מכם כי הבדיל כו'. שכל הבדלתם הוא ג"כ רק מתנה עליונה. וקרח ועדתו עלה על דעתם שהוא מצד עבודתם ולכן הי' שייך בזה קנאה. ולכך ע"י נסיון המטות השכותי כו' את תלונות בני ישראל כנ"ל

שפת אמת ספר במדבר - פרשת קרח - שנת [תר"מ]
 אמו"זל הגיד בשם הרב מפרשיסחא ז"ל לראות איך המתנגדים על הצדיק בוחרים לדבר עליו דוקא במדה המתוקנת אצלו ביותר. כאשר אמרו ומדוע תתנשאו והכתוב מעיד והאיש משה עניו מאוד כו' ויש להוסיף על דבריו כי ע"י שהי' ברור לבו של מרע"ה בענוות לכן לא הי' חש להתנהג בדברים שהי' נראה לגאים לומר עליו שמתנשא עצמו, כי לא הי' מציאות ענין גיאות אצלו ולכן לא הי' ניכר בעיני ההמון בחי' הענוות שבו. והכלל בכל דבר עיקר הוא הפנימיות, ועל קרח נאמר ורקב [גי' קרח] עצמות קנאה כי הי' חסר לו הפנימיות. ומרע"ה ואהרן היו הפנימיות הדעת של בני ישראל והם האירו לכל בנ"י ונתרוממו כמ"ש המאור מחזירן למוטב. וקרח ועדתו נתדבקו בחיצוניות בלבד והי' נראה כל מעשיהם טובים מאוד. אבל אהרן הי' נראה איש פשוט ובאמת הי' לו הפנימיות וע"ז נאמר שתולים בבית ה' בחצרות כו'. וזה הי' סימן המטה להראות כי פנימיות שלו דבוק בשורש ודו"ק כי קצרתי בענין זה: